

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: del. SSR Dariusz Podyma

Protokolant: Agata Suchaniak

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. P. (1) i R. B.

przeciwko Gminie C.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

1. zobowiązuje pozwaną Gminę C. do złożenia oświadczenia woli następującej treści: „Gmina C. przejmuje na wyłączną własność od W. P. (1) i R. B., prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...) s.c. kanał sanitarny przy ul. (...) w C. na działkach ewidencyjnych o numerach: (...), (...), (...), dla których Sąd Rejonowy w C. IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z przyłączem sanitarnym przebiegającym od kanału sanitarnego posadowionego na działkach ewidencyjnych o numerach: (...), (...), (...) do granicy działek o numerach ewidencyjnych: (...), (...), (...), (...), dla których Sąd Rejonowy w C. IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) za kwotę 129.574,88 zł (sto dwadzieścia dziewięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt osiem groszy);
2. oddała powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 9.714,44 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 82/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 lutego 2015 roku W. P. (1), R. B. wnieśli przeciwko Gminie C. o zobowiązanie pozwanej do złożenia oświadczenia woli następującej treści: " Gmina C. przejmuje na wyłączna własność od W. P. (1) i R. B. prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...) s.c. kanał sanitarny przy ulicy (...) w C. na działkach ewidencyjnych o numerach: (...), (...) (...) dla których Sąd Rejonowy w C. IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem (...) wraz z przyłączem sanitarnym przebiegającym od kanału sanitarnego posadowionego na działkach (...) do granicy działek o numerach ewidencyjnych (...), dla których Sąd Rejonowy w C. IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) za kwotę 158135,69 złotych, oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania podniesiono, że powodowie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, realizowali inwestycję polegającą na budowie budynku wielorodzinnego przy ulicy (...) w C.. Nieruchomość, na której powodowie podjęli przedsięwzięcie nie miała dostępu do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Strona powodowa zwrócił się do Gminy o podjęcie działań zmierzających do wybudowania kanału sanitarnego. Z uwagi na treść otrzymanej odpowiedzi z dnia 13 kwietnia 2012 roku i zaawansowanie prac budowlanych, poinformowano pozwaną o zamiarze

podjęcia stosownych działań i prac, które umożliwiłyby zapewnienie nieruchomości dostęp do węzła sanitarno-kanalizacyjnego. Powodowie uzyskali wszelkie wymagane zgody i decyzje na wykonanie inwestycji kanalizacji sanitarnej. Zrealizowana inwestycja została przyjęta przez powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w C.. Jedyną przyczyną, która miała uniemożliwić finalizację umowy - zgodnie z treścią pism pozwanej miał być brak środków w budżecie Gminy C..

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 marca 2015 roku pozwana Gmina C. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu stanowiska podniesiono, że Gmina, jako jednostka samorządu terytorialnego zobowiązana jest do wydatkowania środków budżetowych zgodnie z uchwałą budżetowa, oraz zapisami ustawy Prawo Zamówień Publicznych. Wyjątek stanowi art. 4 ww. ustawy, który nie przewiduje możliwości wykupu i przejęcia wykonanej przez prywatną osobę roboty budowlanej. Zakwestionowano ponadto wartość wykonania kanalizacji. Ponadto w uchwalonym wieloletnim planie inwestycyjnym Miasta C. nie ujęto inwestycji będącej przedmiotem postępowania. Dodano, że sporna inwestycja nie spełniała żadnych kryteriów na gruncie obowiązujących wówczas uchwały nr (...) Rady Miasta C. z dnia 10 stycznia 2011 roku w sprawie trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadań publicznych w ramach inicjatywy lokalnej oraz uchwały nr (...) Rady Miasta C. z dnia 29 marca 2012 roku w sprawie. Uchwalenia " Regulaminu realizacji i zasad dofinansowania inwestycji ogólnomiejskiego uzbrojenia terenów pod nowe budownictwo mieszkaniowe w ramach lokalnych inicjatyw mieszkaniowych".

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Pismem z dnia 13 marca 2006 roku (...) Spółka Jawna z siedzibą w C. uzyskało informację od Przedsiębiorstwa (...) Spółka Akcyjna w C. dotyczącą warunków technicznych projektowania i realizacji przyłącza wodno kanalizacyjnego do budynku wielorodzinnego na działce nr (...) przy ulicy (...) róg ulicy (...) w C.. Decyzją Prezydenta Miasta C. z dnia 21 września 2006 roku nr (...) ustalono dla R. B., sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenu na działkach nr (...) pod inwestycję obejmująca budowę odcinka sieci kanalizacyjnej sanitarnej w pasie drogowym ulic (...).

W dniu 28 kwietnia 2008 roku w kancelarii notarialnej A. S. sporządzona została umowa nr (...) przeniesienia własności nieruchomości oznaczonej, jako działki nr (...) o łącznej powierzchni 0.2515 ha opisanej w księdze wieczystej (...) przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz W. P. (1) i R. B. nabywających nieruchomość na zasadzie współwłasności łącznej współników spółki cywilnej pod firmą: (...) s.c. z siedzibą w C.. W grudniu 2010 roku na wniosek inwestora - powodów, sporządzony został projekt budowy przyłącza wodociągowego i kanalizacji sanitarnej do budynku mieszkalnego wielorodzinnego z garażem zlokalizowany przy ulicy (...) na działkach nr (...). Po uzyskaniu pozytywnej opinii dotyczących projektowanego przyłącza Wydziału Geodezji i Kartografii Urzędu Miasta w C. w dniu 8 listopada 2011 roku Prezydent Miasta C. decyzją nr (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę właścicielom firmy (...) s.c. w C. kanału sanitarnego w ulicy (...) w C. na działkach nr (...). Kolejnymi decyzjami Prezydent Miasta C. w dniu 10 lipca 2012 roku zezwolił na umieszczenie w pasie drogowym ulicy (...) urządzenia o długości 185,5 mb i ? 200 pod wykonanie kanalizacji sanitarnej, w dniu 6 września 2012 roku na umieszczenie w pasie drogowym ulicy (...) urządzenia o długości 14,5 mb i ? 160 pod wykonanie kanalizacji sanitarnej. W tym samym dniu Prezydent Miasta C. decyzją nr (...) zezwolił (...) s.c. z siedzibą w C. na zajęcie terenów ulicznych w miejscu zgodnie z przedstawionym planem sytuacyjnym pasa drogowego w celu wykonania przyłącza sanitarnego. W dniu 31 października 2012 roku Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego wydał zaświadczenie nr (...) o przyjęciu zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego - kanału sanitarnego w ulicy (...) i niewniesieniu sprzeciwu.

dowód: akt notarialny przeniesienia własności z dnia 28 kwietnia 2008 roku k- 18-24, projekt budowlany z grudnia 2010 roku k- 70-77, decyzja Prezydenta Miasta C. nr (...) k- 78- 80, Prezydenta Miasta C. z dnia 15 listopada 2006 roku k- 81, pisma Przedsiębiorstwa (...) Spółka Akcyjna w C. k- 88, opinie k- 89-104, 111-121, decyzja Prezydenta Miasta C. z dnia 8 grudnia 2011 roku k- 125 - 127, decyzje Prezydenta Miasta C. z dnia 10 lipca 2012 roku k- 134 -136,

decyzje Prezydenta Miasta C. z dnia 6 września 2012 roku k- 138, 139, 142 -144, zaświadczenia o zakończeniu budowy k- 163 z protokołem odbioru k- 164- 165.

Powyższe ustalenia wynikają z dokumentów, których treści strony nie kwestionowały. Przedstawiają chronologię podjętych przez powodów bądź podmioty osobowo połączone ze strona powodowa starań o wybudowanie sieci sanitarno kanalizacyjnej w pasie drogowym ulicy (...) w C.. Na podstawie analizy tych dokumentów, ustalono, że powodowie zgłosili zamiar wykonania sieci i przeszli całą procedurę administracyjną z uzyskaniem wszelkich pozwoleń i decyzji od etapu projektowania kanału sanitarnego aż po jego wykonania i odbiór. Ważną okolicznością, która w ocenie Sądu, ma znaczenie dla ostatecznego rozstrzygnięcia sporu w zakresie wysokości żądania jest fakt, iż plany dotyczące budowy spornego kanału rozpoczęły się już w 2006 roku.

W dniu 15 marca 2012 roku powodowie złożyli pismo do Gminy C. o sfinansowanie budowy spornej sieci sanitarno kanalizacyjnej przez pozwaną. W dacie poprzedzającej to pismo, strony nie dokonały żadnych pisemnych ustaleń dotyczących finansowania przedmiotowych inwestycji. W piśmie z dnia 13 kwietnia 2012 roku Gmina odpowiedziała, że nie jest możliwe finansowanie zadania inwestycyjnego powodów z uwagi na ograniczone środki budżetowe. Jednocześnie wskazała, że zadanie rozpatrzone zostanie w planie finansowym na rok 2013. W dniu 4 czerwca 2012 roku powodowie poinformowali Gminę, że z uwagi na trwający proces inwestycyjny oraz terminy umowne nie jest możliwe dalsze zwlekanie z budową odcinka kanału sanitarnego. Terminy umowne dotyczyły oddania mieszkań w budynku wielomieszkaniowym, których przekroczenie mogło wiązać się z odpowiedzialnością odszkodowawczą powodów wobec osób, z którymi umowy zostały zawarte. Kolejne pismo powodów z dnia 1 sierpnia 2012 roku było powtórzeniem treści pisma z 4 czerwca 2012 roku. Gmina w piśmie z dnia 13 sierpnia 2012 roku podtrzymała swoje stanowisko o braku środków finansowych na realizację inwestycji.

dowód: pismo Gminy C. z dnia 13 kwietnia 2012 roku k- 56, pismo powodów z dnia 4 czerwca 2012 roku k- 63, pismo powodów z dnia 1 sierpnia 2012 roku k- 66, 67, pismo Gminy C. z dnia 13 sierpnia 2012 roku k- 69, zeznania powoda R. B. zapis nagrania 00.04.01 do 00.06.20, 00.09.18 do 00.09.49, 00.22.48 k- 291 - 293.

Wskazane pisma stanowiące korespondencję stron dotyczącą finansowania inwestycji budowy kanału i były jedynymi dowodami stanowiącymi dokumenty prywatne, które strony przedłożyły w poczet materiału dowodowego. Prawdziwość treści dokumentów nie była kwestionowana art. 245 kpc w zw. 253 kpc, dlatego nie zachodziła potrzeba ich weryfikacji. Zdaniem Sądu są to dokumenty istotne dla ustalenia okoliczności związanych z realizacją inwestycji budowy kanału sanitarnego w zakresie zaniedbań, jakich dopuściły się strony procesu. W szczególności pozwalają na ustalenie, iż powodowie formalnie w marcu 2012 roku po raz pierwszy zwrócili się do Gminy C. o sfinansowanie kosztów budowy sieci.

Równoległe z przygotowaniem do rozpoczęcia inwestycji budowy kanału sanitarno kanalizacyjnego i jego budowa rozpoczęły się prace związane z inwestycją budowy budynku mieszkalnego. Pierwsze lokale w budynku miały zostać przekazane klientom strony powodowej w październiku 2012 r. Naruszenie terminu przekazania lokali mieszkalnych związane było z możliwością poniesienia negatywnych konsekwencji finansowych wynikających z zastrzeżonych kar umownych. Stanowisko negatywne Gminy w zakresie finansowania kosztów budowy kanału zmusiło powodów do wykonania inwestycji na własny koszt. Na zlecenie powodów M. O. prowadzący działalność pod firmą (...) wykonał prace budowy kanalizacyjnej sanitarnej przy ulicy (...). Za wykonane prace wystawiona została Faktura (...) łącznie na kwotę 129 890 złotych netto (159 764,70 złotych brutto). Rynkowa wartość wykonania inwestycji budowy kanału sanitarnego wynosiła 129 574, 88 złotych brutto.

dowód: projekt kanału sanitarnego k-70 - 77, kosztorys inwestorski z dnia 27 lutego 2012 roku k- 147 - 150, umowa z dnia 25 czerwca 2012 roku pomiędzy (...) s.c. z siedzibą w C. a (...) budowy kanału sanitarnego, z dowodami spełnienia świadczenia k- 151- 162, opinia biegłego sądowego k- 220-238, ustna uzupełniająca zapis nagrania 00.05.11 do 00.44.11, k- 272-274, zeznania powoda R. B. zapis nagrania 00.04.24 do 00.05.31, 00.09.46 do 00.10.15.

Ustalenia dotyczące przekazania przez powodów pierwszych lokali nowym właścicielom, które stanowiły powód podjęcia decyzji wybudowania kanału sanitarnego środków finansowych powodów nie były kwestionowane. Spór

dotyczył wartości rynkowej wykonanego przez powodów kanału sanitarnego. Niewątpliwie merytoryczna ocena stanowiska stron w tym zakresie wymagała wiadomości specjalnych. Dopuszczony przez Sąd dowód z opinii biegłego zweryfikował przedstawiony przez powodów kosztorys inwestorski z dnia 27 lutego 2012 roku na kwotę wykonania 129 574, 88 złotych brutto. Biegły w oparciu o swoją wiedzę i doświadczenie sporządził opinie. Po zapoznaniu się ze wszystkimi zarzutami złożył ustną uzupełniającą opinię. Zdaniem Sądu opinie są rzeczowe i kompletne. Główna różnica w przyjęciu różnych stawek poszczególnych czynności inwestycyjnych wynika z faktu powiązania obu spółek a więc (...) s.c. z siedzibą w C. a firmą (...). Fakt ten spowodował zawyżenie stawek min za roboczogodzinę, koszty pośrednie, materiały. Analiza cen przyjętych w kosztorysie inwestorskim z cenami, jakie uzyskuje się na przetargach, wykazuje, że ceny przyjęte przez wykonawcę powodów są dużo wyższe. Biegły wyjaśnił, z jakich materiałów źródłowych korzystał, jakimi normami się posługiwał, jakie ceny poszczególnych elementów budowy przyjął do porównania. Opinia nie zawiera błędów logicznych, jest merytorycznie spójna, dlatego zasługuje na uwzględnienie. Na uwagę zasługuje fakt, iż strona powodowa, co do zasady nie kwestionuje innych niż w kosztorysie cen istniejących przy przetargach na wykonanie podobnych inwestycji podnosi zarzut, iż jako strona zwolniona od procedury związanej z koniecznością przeprowadzania przetargów, oraz faktem odmowy realizacji tej budowy przez Gminę była zmuszona dla wywiązania się z własnych warunków umów zawartych z kontrahentami do podjęcia budowy kanału po cenach w danym momencie najbardziej dla nich korzystnych. Analiza tego stanowiska powodów jest najbardziej istotna zdaniem Sądu dla oceny żądania pod kątem wysokości żądania.

W pierwszej kolejności rozstrzygnięcia wymaga żądanie, co do zasady. W ocenie Sądu ustalony stan faktyczny i istniejące regulacje prawne pozwalają na zajęcie stanowiska, co do słuszności żądania powodów. Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków - osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie. Art. 3 ust 1 cytowanej ustawy stanowi, że zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy. Wskazana regulacja prawna stanowi samodzielną ustawową podstawę prawną do uznania zasadności żądania. Nie jest, przy takiej regulacji ustawowej, skuteczny prawnie zarzut, że pozwana, jako jednostka samorządu terytorialnego zobowiązana jest do wydatkowania środków budżetowych zgodnie z uchwałą budżetowa, oraz zapisami ustawy Prawo Zamówień Publicznych. Zobowiązanie Gminy do przestrzegania wydatków budżetowych nie stoi w sprzeczności z uprawnieniem osób, które wybudowały instalacje wodociągowe - kanalizacyjne do skorzystania z regulacji prawnej wynikającej z art. 31 cyt. ustawy. Wszelkie, bowiem inwestycje a szczególności ta przedmiotowa wymagają przeprowadzenia szeregu uzgodnień i otrzymania szeregu decyzji. Proces inwestycyjny w tej sprawie był długotrwały. Praktycznie rozpoczął się już w 2006 roku. Czas trwania procesu inwestycyjnego, w przypadku podjęcia odpowiedzialnych i rzeczownych negocjacji pozwoliłby zdaniem Sądu na ewentualne uwzględnienie w budżecie Gminy wydatków związanych ze sporną inwestycją i to w sposób, który i to należy podkreślić nie naruszałby żadnych wymogów związanych ze stosowaniem uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego czy też zachowaniem wszelkich wymogów formalnych ze stosowaniem ustawy o zamówieniach publicznych. W tej konkretnej sytuacji obie strony nie dochowały należytej staranności by uzgodnić w profesjonalny sposób inwestycje budowy kanału sanitarnego przy ulicy (...). Powodowie nie zadbali o to by zapewnić bezpieczne wywiązanie się ich firmy z terminów przekazania lokali, co pośrednio wynika z zeznań powoda, który wskazuje na ten element, jako decydujący przy podjęciu decyzji o wykonaniu kanału sanitarnego na własny koszt. Problematyka budowy tego kanału pojawiała się w dokumentacji związanej z budowa domu wielorodzinnego już od samego początku. Obie jednak strony zaniechały zajęcia jednoznacznego stanowiska, co do budowy tego kanału. Uwagę zwrócić należy, iż w art. 31 cyt. ustawy zawarte jest uprawnienie a nie obowiązek dla osoby, która wybudowała urządzenie wodno kanalizacyjne do odpłatnego przekazania Gminie takiego urządzenia. Musi, więc osoba uprawniona wyraźnie wskazać na zamiar skorzystania z tego uprawnienia. Z materiału dowodowego, praktycznie aż do marca 2012 roku nie wynika, by powodowie zamierzali skorzystać z tego uprawnienia, dlatego nie można wykluczyć, iż przewidywali realizację tej inwestycji z własnych środków, aż do marca 2012 roku. W tym kontekście zupełnie zrozumiałe jest stanowisko Gminy, iż nie posiadała środków finansowych w zaplanowanym budżecie 2012 na sfinansowanie kanału sanitarnego. Ten fakt jednak nie zwalnia pozwaną z obowiązku, który wynika z art. 31 cyt. ustawy a staje się wymagalny po wybudowaniu urządzenia wodno kanalizacyjnego ze środków własnych osoby, która zwraca się o jego odpłatne przejęcie. Problematyka ta była

przedmiotem rozważań zarówno Sądu Najwyższego jak i Sądów powszechnych - osobie, która z własnych środków wybudowała urządzenia wodociągowe lub kanalizacyjne przysługuje roszczenie o ich odpłatne nabycie przez gminę - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2004 r. w sprawie II CK 404/03, M.Prawn. 2005/13/654, Biul.SN 2004/12/8. Podobne stanowisko wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie II SA/Łd 220/12, LEX nr 1267500 - zaopatrzenie w wodę, budowa i utrzymanie urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych jest zadaniem własnym gminy, która może w jego realizacji posłużyć się przedsiębiorstwem wodociągowo - kanalizacyjnym. Budowa tych urządzeń nie jest jednak obowiązkiem o charakterze bezwzględny, lecz ma charakter warunkowy. Jest jedynie środkiem do realizacji tych zadań. Trudno wyprowadzić obowiązek gminy do budowy tych urządzeń na każdej nieruchomości, na której planowane są inwestycje mieszkaniowe. Dopiero w wypadku, gdy urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne zostaną wybudowane przez inne osoby, konkretyzacji ulega ich roszczenie o odpłatne przejęcie tych urządzeń, przewidziane w art. 31 ust. 1 ustawy z 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zdaniem Sądu w sytuacji udowodnienia przez powodów, wybudowania urządzenia - sieci kanalizacyjnej zgodnie a projektem i wszystkimi pozwoleńiami na jego realizację a także pozytywnym odbiorem wykonanej instalacji, żądanie zobowiązania pozwanej do przejęcia na wyłączną własność od W. P. (1) i R. B. prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...) s.c. kanału sanitarnego przy ulicy (...) w C. na działkach ewidencyjnych o numerach: 39/25, 39/26, 39/27 dla których Sąd Rejonowy w Częstochowie IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem (...) wraz z przyłączem sanitarnym przebiegającym od kanału sanitarnego posadowionego na działkach (...) do granicy działek o numerach ewidencyjnych (...), dla których Sąd Rejonowy w C. IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), jest zasadne.

Sąd w oparciu o omówiony wyżej dowód z opinii biegłego zweryfikował kwotę przejęcia urządzenia ze 158135, 69 złotych na 129 574, 88 złote. Powodem tej weryfikacji było zaakceptowanie przez Sąd wyliczeń biegłego, wykonania kanału sanitarnego z uwzględnieniem cen istniejących przy zamówieniach publicznych. Powodem tego było niezachowania sygnalizowanej powyżej nienależytej staranności wynikającej z zaniechania po stronie powodowej właściwego przygotowania całego planowanego procesu inwestycyjnego w tym budowy sieci kanalizacyjne. Nie można poprzestawać na ustnych zapewnieniach, które mogą jedynie rodzić domysły możliwego zachowania podmiotu szczególnie takiego, jakim jest jednostka samorządu terytorialnego. Osoba profesjonalnie zajmująca się tak dużymi inwestycjami jak budowa domów wielorodzinnych ma obowiązek profesjonalnego przygotowania inwestycji również w sferze formalno prawnej. Dopiero wykazanie i udowodnienie, że powodowie formalnie poinformowali Gminę o zamiarze skorzystania z regulacji wynikających z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w czasie umożliwiającym jej podjęcie skutecznych uchwał, mógłby w ocenie Sądu, przy zaniechaniu Gminy wpłynąć na ocenę kwoty odpłatnego przekazania urządzenia i celowość rozważania różnic cen usług możliwym do wynegocjowania przez prywatnego przedsiębiorcę a cen uzyskiwanych przez Gminę w przetargach publicznych. Stanowisko powoda nieoparte żadnymi dokumentami o przekonaniu, że Gmina wykona obowiązek wynikający z art. 31 cyt. ustawy należy ocenić w taki sam sposób jak stanowisko Gminy o braku podstaw na sfinansowanie budowy kanału z uwagi na niezaplanowanie wydatków w budżecie Gminy. Oba stanowiska są zdaniem Sadu wadliwe z przyczyn wyżej omówionych. W tej sytuacji przejęcie urządzenia winno nastąpić o wyliczenia biegłego, które obrazują rynek lokalny, uwzględniają kosztorys inwestorski, ale też ceny wynikające z zamówień publicznych. Sąd nie uznał za skuteczne zarzutów do opinii dotyczących kostki brukowej, wykonywania " przycisków", i zastosowania innych rur niż w opinii, z uwagi na fakt, iż zarzuty mógłby być zweryfikowane jedynie w drodze uzupełniającej opinii lub innej opinii, a wniosek taki nie został zgłoszony. W tej sytuacji stanowisko powodów jest jedynie polemiką z ustaleniami biegłego i nie może stanowić dowodu, dlatego Sąd go nie uwzględnił. Sąd rozpoznał spór w granicach zgłoszonych wniosków, twierdzeń i zarzutów.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowią art. 3 i 31 o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Mając na uwadze weryfikację kwoty przejęcia, a roszczenie jest roszczeniem majątkowym, stwierdzić należało, że powodowie wygrali proces w 81,93%. Przy zachowaniu proporcji wynikającej z wygranej powodów na podstawie art. 100 kpc dokonano rozliczenia kosztów procesu, zasądzając od pozwanej na rzecz powodów

solidarnie kwotę 9714, 44 złote. (strona powodowa - opłata sądowa 7907 złotych, 34 złote opłata od pełnomocnictwa, 3600 złotych koszty zastępstwa procesowego, 1110 złotych wypłacone zaliczki na opinię biegłego pomniejszone proporcjonalnie o koszty pozwanej 3600 złotych zastępstwo procesowe).